RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

nr. 215.958 van 24 oktober 2011
in de zaak A. 184.575/IX-5716

In zake : Philippe VANDE CASTEELE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dominiek Vandenbulcke
kantoor houdend te 3090 Overijse
Brusselsesteenweg 506
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het SELECTIEBUREAU VAN DE FEDERALE OVERHEID (SELOR)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Emmanuel Jacubowitz
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 27 juli 2007, strekt tot de nietigverklaring van "de beslissingen vervat in het schrijven van SELOR d.d. 29 mei 2007 met referentie ANE07702 en betiteling 'Sélection du Directeur chargé de mission (M/F) pour le Médiateur fédéral', namelijk:

- de weigering om verzoekers inschrijving voor de (Nederlandstalige) selectie ANE07702 (van directeur-opdrachthouder in het tweetalig kader van de Personeelsformatie van de federale ombudsdienst) in aanmerking te nemen met toevoeging dat men verzoeker niet kan toelaten om de (aanwervings-)proeven af te leggen in de Franse taal en in de Nederlandse taal,
- evenals de verplichting om de selectie in de Franse taal af te leggen".

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 204.257 van 25 mei 2010 werden de debatten heropend en werd er een onderzoeksmaatregel bevolen.

Bij arrest nr. 212.263 van 28 maart 2011 werden de debatten heropend en werd de zaak vastgesteld op de openbare zitting van 2 mei 2011 om 10.00 uur.

De verzoeker en de verwerende partij hebben een aanvullende memorie ingediend na heropening der debatten op 2 mei 2011, datum waarop de zaak tegensprekelijk werd uitgesteld op 23 mei 2011 om 10.00 uur.

De verwerende partij heeft een synthesememorie ingediend na heropening van de debatten.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Dominiek Vandenbulcke, die verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Emmanuel Jacubowitz, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Melissa Celis heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Voor wat de feiten betreft wordt verwezen naar het arrest nr. 212.263 van 28 maart 2011, randnummers 3.1. - 3.6.

IV. Belang van de verzoeker

4. In voornoemd arrest nr. 212.263 van 28 maart 2011 werden de debatten heropend teneinde de partijen de mogelijkheid te bieden standpunt in te nemen over het rechtens vereiste actueel belang van de verzoeker, tevens rekening houdend met de nieuwe evoluties in de zaak.

Een dergelijke nieuwe evolutie, die de partijen behandelen in hun laatste memories en synthesememorie, is de oppensioenstelling van de verzoeker, als statutair auditeur-stagiair bij de federale ombudsdienst, met ingang van 1 februari 2010, bij besluit van de federale ombudsmannen van 2 februari 2011, genomen overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het statuut van het personeel van het college van de federale ombudsmannen, (statuut) aangenomen door de plenaire vergadering van de Kamer van volksvertegenwoordigers op 19 november 1998.

5. In zijn "aanvullende memorie na heropening der debatten", wijst de verzoeker onder meer op artikel 4 van de wet van 14 april 1965, tot vaststelling van een zeker verband tussen de onderscheiden pensioenregelingen van de openbare sector dat bepaalt:

> "Indien de titularis van een rustpensioen een nieuw ambt uitoefent dat aanneembare diensten omvat, dan wordt zijn pensioen op het ogenblik dat er in dat nieuwe ambt pensioenrechten ontstaan, herzien met inachtname van het geheel van de diensten.
> (…)."

De verwerende partij antwoordt in haar synthesememorie na heropening der debatten dat het standpunt van de verzoeker dat de eventuele

vernietiging van de thans bestreden beslissingen tot gevolg zal hebben dat hij alsnog op retroactieve wijze benoemd zou kunnen worden in het ambt van directeur-opdrachthouder bij het College der federale ombudsmannen niet kan worden aangenomen, omdat ten eerste blijkt dat er inmiddels een andere persoon benoemd is in die functie die door de verzoeker geambieerd wordt en ten tweede omdat het niet zeker is dat de verzoeker slaagt in de selectieproeven, indien de selectieprocedure opnieuw moet worden doorlopen. Ten slotte, aldus de verwerende partij is er geen rechtsplicht om de verzoeker te benoemen. Bijgevolg is het belang van de verzoeker bij de vernietiging van de thans bestreden beslissingen puur hypothetisch geworden en kan zij niet leiden tot een herziening van de loopbaan van de verzoeker en evenmin van zijn pensioenrechten.

Beoordeling

6. De vroegtijdige definitieve pensionering van de verzoeker steunt op de beslissing van de geneesheer, hoofd van dienst van de Administratieve Gezondheidsdienst, die aan de verzoeker op 8 januari 2010 werd betekend, waardoor de definitieve lichamelijke ongeschiktheid op medisch vlak van de verzoeker wordt vastgesteld voor het uitoefenen van gelijk welke functie, overeenkomstig artikel 117 van de wet van 14 februari 1961 voor economische expansie, sociale vooruitgang en financieel herstel.

Het wordt niet betwist dat voornoemde beslissing van de geneesheer hoofd van dienst definitief is geworden, wat eveneens het geval is voor wat het besluit betreft van de federale ombudsmannen van 2 februari 2011, waartegen de verzoeker geen beroep tot nietigverklaring heeft ingesteld.

De verzoeker is definitief op pensioen gesteld als statutair ambtenaar bij de federale ombudsdienst. De functie van directeur-opdrachthouder, hoewel zij een tijdelijk karakter vertoont, is een statutaire functie. Dit blijkt uit artikel 13, lid 3, van het statuut van het personeel van het College van de federale ombudsmannen, dat als volgt luidt:

"De opdrachthouders zijn ambtenaren in de zin van dit statuut.
(…)."

De verzoeker doet niet langer blijken van het rechtens vereiste belang, om de nietigverklaring te vorderen van de thans bestreden beslissingen in het kader van het door hem beoogde rechtsherstel dat zou leiden tot de eventuele herziening van zijn loopbaan en van zijn pensioenrechten, omdat door zijn definitieve oppensioenstelling wegens blijvende lichamelijke ongeschiktheid voor het uitoefenen van gelijk welke functie, de verzoeker niet meer in aanmerking kan komen voor enige statutaire functie binnen het College van federale ombudsmannen.

Het blijkt bovendien niet en wordt door de verzoeker niet aangevoerd dat er na een eventuele vernietiging van de bestreden beslissingen voor de verwerende partij een rechtsplicht zou bestaan om de verzoeker met terugwerkende kracht tot directeur-opdrachthouder te benoemen, waardoor hij aanspraak zou kunnen maken op een retroactief herstel van zijn loopbaan.

7. Bijgevolg doet de verzoeker, zoals gezegd, niet langer blijken van het rechtens vereiste actueel belang bij de nietigverklaring van de thans bestreden beslissingen.

Artikel 4, derde lid, van de wet van 14 april 1965 waarop de verzoeker zich beroept doet daaraan geen afbreuk, gelet op zijn huidige professionele situatie.

8. Bijgevolg is het beroep tot nietigverklaring niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 24 oktober 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,

bijgestaan door

Vera Wauters,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Vera Wauters	**André Vandendriessche**